

20/9

Porkala spelas ut i propagandan

Såsom väntat var har löftet om Porkalas återlämnande till Finland följts av en förlängning av 1948 års rysk-finska avtal; mera överraskande är att avtalet nu skall gälla ända till 1975, varefter det, liksom det tidigare avtalet, automatiskt förnyas för femårsperioder. Ryssland förblir alltså, för att bruka den svenske utrikesministerns ord, Finlands "beskyddare", vilket klarlägges genom stadgandet att vid hot om angrepp de båda parterna skall rådpågå — då någon av dem så önskar — och att vid ett angrepp mot Finland Sovjet skall ge landet bistånd. Dessa och andra bestämmelser endast bekräftar faktum, nämligen Finlands utrikespolitiska beroende av Ryssland.

Porkalas återlämnande är av större betydelse. Inte så att Ryssland därmed avstår något av vikt; de ryska möjligheterna att ockupera ett tredskande Finland och att över Östersjön rikta angrepp mot Skandinavien begränsas inte av Porkalas uppgivande. Det väsentliga är att utrymningen skall användas som ett trumfkort i Rysslands diplomatiska spel. Nu har vi lämnat tillbaka vår bas utanför östblocket, förklarar Bulganin, Zjukov och deras språkrör i Sverige och andra demokratier

— nu är det västmakternas tur att återställa sina baser och att dra tillbaka sina trupper i andra länder.

Det är en storartad fräckhet, alldeles bortsett från att Ryssland med våld håller tio förut självständiga stater under sitt valde och förvandlat dem alla till baser för sina militära förberedelser. Då det hänvisas till amerikanska och andra Atlantpaktbaserna är jämförelsen orimlig, därför att dessa baser står under hemlandets suveränitet och jurisdiktion och framför allt därför att de upplåtits frivilligt för att tjäna gemensamma försvarsintressen. Tror man att exempelvis engelsmän, turkar och tyskar skulle bli glada om USA drog tillbaka sina i deras länder förlagda försvarskrafter? Nej, dessa betraktas som ett värn för det egna landet mot rysk aggression, medan Porkala var en symbol för Finlands svaghet och förödmjukelse.

Naturligtvis tror inte ryssarna att Västern skall försvaga sitt gemensamma försvar därför att Porkala framföres som ett stimulerande exempel. Men de får därigenom ännu ett motiv att vägra godtagandet av väststaternas fordringar i fråga om Tysklands enande, nedrustning och kommunistpropagandans avveckling, och några tanklösa

faller väl alltid för argumentet att ryssarna visat sin goda vilja och att det nu är Västerns sak att gå vidare. Som led i avspänningsoffensiven är Porkalas uppgivande inte en stor insats, men aktionen belyser Rysslands taktik.